

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: Wessanen Benelux BV (Amsterdam, Niderlandy).

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Zgłaszający: Strona skarżąca

Sporny znak towarowy: Graficzny unijny znak towarowy „BonNatura” – zgłoszenie nr 14 038 491

Postępowanie przed EUIPO: Postępowanie w sprawie sprzeciwu

Zaskarżona decyzja: Decyzja Piątej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 8 stycznia 2018 r. w sprawie R 949/2017-5

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- obciążenie EUIPO kosztami postępowania.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) oraz art. 46 rozporządzenia nr 2017/1001.

Skarga wniesiona w dniu 20 marca 2018 r. – Vital Capital Investments i in. / Rada i in.

(Sprawa T-196/18)

(2018/C 166/55)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Vital Capital Investments LP (Tortola, Brytyjskie Wyspy Dziewicze) i 6 innych (przedstawiciele: adwokaci A. Markides, M. Ioannides, C. Velaris i C. Velaris, A. Robertson, QC, oraz G. Rothschild, barrister)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej, Komisja Europejska, Europejski Bank Centralny, Eurogrupa (reprezentowana przez Radę Unii Europejskiej) oraz Unia Europejska (reprezentowana przez Komisję Europejską)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- zasądzenie od pozwanych na rzecz skarżących kwot wskazanych w załączonym do skargi wykazie, powiększonych o odsetki naliczane od dnia 26 marca 2013 r. do dnia wydania wyroku przez Sąd, z tytułu odszkodowania za szkody poniesione w wyniku decyzji Eurogrupy dotyczących uporządkowanej likwidacji Cyprus Popular Bank Public Co Ltd (zwanego dalej „Laiki Bank”), umorzenia lub konwersji długu (bail-in) Bank of Cyprus Public Company Limited (zwanego dalej „Bank of Cyprus”) oraz zbycia aktywów i oddziałów rzeczonych banków w Grecji lub w wyniku udzielenia awaryjnego wsparcia płynnościowego (ELA) na rzecz Laiki Bank za zgodą Europejskiego Banku Centralnego i późniejszego przeniesienia, pod kierownictwem Europejskiego Banku Centralnego, odnośnego zobowiązania na Bank of Cyprus;

lub, ewentualnie:

- uznanie, że pozwani ponoszą odpowiedzialność pozaumowną, i określenie procedury celem ustalenia rzeczywistej, możliwej do pokrycia straty poniesionej przez skarżących;

i w każdym wypadku:

- obciążenie pozwanych poniesionymi przez skarżących kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi dwa zarzuty, które co do zasady są identyczne z zarzutami podniesionymi w sprawie T-147/18, *APG Intercon i in./Rada i in.* lub do nich podobne.

Skarga wniesiona w dniu 23 marca 2018 r. – Diusa Rendering i Assograssi / Komisja

(Sprawa T-201/18)

(2018/C 166/56)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Diusa Rendering Srl (Piacenza, Włochy), Assograssi – Associazione Nazionale Produttori Grassi e Proteine Animali (Buccinasco, Włochy) (przedstawiciel: adwokat M. Moretto)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie, że Komisja Europejska naruszyła obowiązki, które ciążyą na niej na podstawie rozporządzeń nr 1069/2009, nr 178/2001, nr 999/2001, a także ogólnych zasad niedyskryminacji i proporcjonalności, przez to, że nie poddała pod głosowanie komitetu regulacyjnego na podstawie procedury, o której mowa w art. 5a decyzji 1999/[468]/WE, projektu środków mających na celu zweryfikowanie zakazu wywozu nawozów organicznych i polepszaczy gleby zawierających przetworzone białka zwierzęce uzyskane z materiałów kategorii 2, zawartego nadal w art. 43 ust. 3 rozporządzenia nr 1069/2009;
- obciążenie pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżący twierdzą, że podczas gdy do roku 2011 wywóz do krajów trzecich nawozów organicznych i polepszaczy gleby uzyskanych z produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego kategorii 2 (lub 3) był dozwolony, z wyjątkiem jedynie zakazu wywozu nawozów organicznych i polepszaczy gleby zawierających przetworzone białka zwierzęce (PBZ) pochodzące od przeżuwaczy, w następstwie wejścia w życie rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1069/2009 z dnia 21 października 2009 r. określającego przepisy sanitarne dotyczące produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego, nieprzeznaczonych do spożycia przez ludzi, i uchylającego rozporządzenie (WE) nr 1774/2002 (rozporządzenie o produktach ubocznych pochodzenia zwierzęcego), oraz w wyniku braku przyjęcia przez Komisję niezbędnych przepisów wykonawczych wywóz do krajów trzecich nawozów organicznych i polepszaczy gleby uzyskanych z materiałów kategorii 2 jest dziś zakazany. Zakaz ten ma w dalszym ciągu zastosowanie, chociaż niemal wszystkie państwa członkowskie mają aktualnie status krajów o niskim ryzyku BSE a standard międzynarodowy określony przez OIE (Office international des épizooties) nie przewiduje podobnego zakazu dla nawozów organicznych i polepszaczy gleby pochodzących z krajów, które posiadają taki status.

Poza tym zdaniem skarżących, chociaż Unia zakazuje wywozu nawozów organicznych i polepszaczy gleby uzyskanych z materiałów kategorii 2, nawet jeżeli pochodzących z państw członkowskich o niewielkim ryzyku, to jednak zezwala ona na wprowadzanie do obrotu i stosowanie tych produktów na swoim terytorium; uznaje ona w ten sposób, że w rzeczywistości nawozy organiczne i polepszacze gleby uzyskane z materiałów kategorii 2, wyprodukowane zgodnie z przepisami rozporządzenia nr 1069/2009 i rozporządzenia Komisji (UE) nr 142/2011 dnia 25 lutego 2011 r. w sprawie wykonania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1069/2009 określającego przepisy sanitarne dotyczące produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego, nieprzeznaczonych do spożycia przez ludzi, oraz w sprawie wykonania dyrektywy Rady 97/78/WE w odniesieniu do niektórych próbek i przedmiotów zwolnionych z kontroli weterynaryjnych na granicach w myśl tej dyrektywy (Dz.U. 2011, L 54, s. 1), nie stanowią ryzyka dla zdrowia ludzi i zwierząt.